

zeli salutis animarum, sollicita fiet indagatio. Ut autem hæc qualitates in admittendis necessariorum melius cognoscantur, valde conveniens erit, ut eorum electio, si fieri potest, fit ex his, qui vel in Seminario sint educati, aut in Missionibus cum Operariis versati fuerint. Præfatis ergo præditi qualitatibus, & Ordine Sacro initiati, seu ad eum proxime dispositi, ad unius anni probationem, & si in Seminario vel Operariorum comitatu non se exeruerint, duorum annorum, cum majori parte Sacerdotum suffragantium, & Episcopi approbatione admittendi sunt. Quo tempore, respectivè finito, calculis albis & nigris ad electionem vel reprobationem devenietur; isque in Seminarium censetur admittendus, cui calculorum alborum major numerus suffragabitur, & D. Episcopi approbatio: quod si tot albi quot nigri reperiantur, admittitur usque ad majorem probationem differatur. Qui autem in aliquo Seminario non perseveraverit, in nullum aliud admittatur, nisi hoc fiat de communi utriusque Seminarii, a quo, & ad quod, consensu, quando ob aliquam rationabilem causam convenire existimetur: consulto tamen & approbante D. Episcopo. Admissio autem eorum Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui pro sui ipsorum instructione in Seminario degere ad tempus desiderant, vel in domibus suis viventes in ministeriis instituti Operarios adjuvare, & in his sese exercere velint, eodem modo per majorem partem Sacerdotum suffragantium fieri debeat, quando prudenti iudicio, attentis eorum qualitatibus, scientia, & moribus, profuturi existimantur.

§.7. Electio omnium officiorum erit ad triennium; quo transacto, in ipsis vel in aliis, prout opportunus iudicetur, est repetenda. Nullus tamen honorifica munia ambire præsumat (quod si quis aliter fecerit, inhabilis maneat) neque sub humilitatis specie reculare contendat, sed aliorum sese subjiciens iudicio onus humiliter acceptet, non tamquam dominaturus, sed ut charitate, mansuetudine, vigilantia, cæterisque virtutibus, aliis præcat, & omnia sui muneris fortiter suaviterque disponat & dirigat, & omnium vitam dirigi per sequentes Regulas debeat.

De iis, quæ pertinent ad communem Seminariorum observantiam.

§.8. Quum orationi & ministerio verbi Jesu & Apostoli instantes fuerint, scriptumque sit = *Domus mea Domus orationis vocabitur* = Operarii illud omnino implere contentent = *oportet semper orare, & non deficere* = tum affectuosam Dei præsentiam in ipsis & in aliis promovendo, tum mentali orationi per duas horas in loco destinando congregati vacando, hyemali tempore tam mane quam vespere a quinta usque ad sextam horam: æstate autem a quarta & dimidia usque ad quintam & dimidiam mane, & a quinta usque ad sextam vespere. Orationi quidem matutina spectetur cum litanis majoribus, additis orationibus pro Papa, pro Episcopis, & Congregationibus, pro Rege, & pro aliis necessita-

In Seminariis per se electum admittendi scriptum.

In Seminariis per se electum admittendi scriptum.

De Officium electio.

Matth. XXI. 3. Luc. XVIII. 1.

De Oratione mentali.

tibus occurrentibus, ad Præfatis libitum recitandis. Vespertina vero cum litanis, antiphona, versu, & oratione B. M. Virginis. Missionum autem tempore unius horæ spatio, quum magis opportunum videbitur, orationi vacabunt, ejusque usum Clericis omnibus efficaciter suadebunt, & ipsi sicut Operarii alios orationem in concionibus edocent, & ad illius exercitium hortabuntur: quam etiam in qualibet Parochia tum publice, tum in privatis domibus introduci, augeri, & conservari curabunt, ut sic hæc Seminaria vere Domus orationis ab omnibus gentibus vocari queant.

§.9. Cum vocali oratione mentalis semper jungatur, ne de nobis illud verificetur: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me*. Itaque in Rosario B. M. Virginis (quod in Sacello hora congrua vespertina recitandum quotidie erit cum litanis) ejusdem mysteria consideranda sunt, propriæ necessitates B. Virgini exponenda, & magna cum fiducia remedium ab ea petendum. Similiter in Divino Officio, statutis horis ab unoquoque persolvendo, attentio ad verum sensum, seu aliquod Christi mysterium, vel ad aliquam aliam veritatem, salutis animæ proficuum, studiose adhibenda est, omnia ad Deum præsentem referendo, & semper curando, ut exterior reverentia interiori committatur. Psalmi paulatim atque cum pausa unoquoque in versiculo persolvendi erunt, ac tam mentalis oratio quam vocalis flexis genibus (nisi aliqua incidit corporis imbecillitas) implenda: præfens semper in omnibus illud habendo. *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter*.

§.10. Ad exemplum Jesu Christi Domini nostri, cujus opera, verba, & cogitationes, divina cum voluntate conformia semper fuerunt, omnes in Seminariis commorantes suæ conscientie examini generali & particulari ante prandium & cœnam in loco destinando quotidie convenient: & singillatim unoquoque ante quodlibet opus diligenter exquiret, num ex charitate nascatur, & ejus finis sit gloria Divina. Opere vero completo, defectus, eorumque radices penitus evellere curabunt.

§.11. Christi Domini, qui Nazarethi Synagogam intrans, surrexit legere, exemplum sectantes, omnes hora secunda vespertina per duos quadrantes spirituali incumbant lectioni, & aliquod novi Testamenti semper perlegant caput, ut ita mens illustretur, voluntas moveatur, atque in animo, quicquid ad nostrum aliorumque spirituales profectum Dominus donaverit, insigatur. Spiritualis etiam lectio qualibet in comestione est habenda, ut quum aliter corpus, anima quoque reficiatur, cui debita adhibeatur attentio.

§.12. Christi Domini silentium adhuc Pilato magnam attulit admirationem. Illud imitando, idem silentium perpetuo in Seminario observabitur, (tempore recreationis dumtaxat excepto, tribus videlicet quadrantibus post prandium, duobusque post cœnam, ubi omnes convenient) extra id tempus, non nisi de speciali aut generali Præfidentis licentia

Matth. XXIII. 10. Luc. XLVIII. 10.

De Vocali.

Jerem. XVII.

De examine conscientie bis die qualiter faciendum.

Luc. IV. 18.

De Lectione spirituali.

De Silentio.

licentia in loco, ad id præfinito, necessitate, charitate, aut urbanitate instante, & quidem voce leni sermones conferentur: quæ quidem circumstantiæ, ut quis alienum ingrediatur cubiculum, quantum fieri possit, observentur.

§.13. Quum Christus Dominus extra tempus suæ prædicationis, & quando charitatis officia aliter non postulabant, solitudinem semper quæserit; Operarii, quando alicui ex suis ministeriis non incumbant, hanc solitudinem omnino curare debeant. Et ut commodius reguletur animi collectio, stricta in Seminario servabitur clausura, itaut nemo absque expressa Præfidentis licentia de domo egrediatur, neque sine necessitate aliqua aut utilitate e cubiculo suo discedat, & de hoc veniam prius a Domino Jesu humiliter deprecando. In sensum vero, potentiarumque recollectione peculiarem ubique curam omnes habeant, discretionis tamen, modestiæ, christianæque urbanitatis regulas in omnibus custodiendo.

§.14. Christi Domini, qui in cœna feriæ quinta, & sequenti in Ara Crucis, atque frequenter se obtulit Eterno Patri, quoad vixit, exemplum sequendo, omnes Seminarii Sacerdotes exacta preparatione, reverentia, devotione, & Ecclesiæ rituum implementatione, dum legitime impediti non fuerint, hora, cuique a Præfide præscripta, Sacrum quotidie celebrabunt, dimidia horæ tempus in celebratione impendendo, tantumdemque temporis in gratiarum actione semper infundent, nisi poenitentium multitudo, aliæ iusta causa gratiarum actionem brevare cogat. Sacrum vero peragentes, ad Eucharistiam sumendam paratis eam semper ministrabunt.

§.15. Ad majorem autem sacrorum Rituum observantiam, Ritus attente quolibet mense relegant, alique aliorum Sacrificiis inserviant, & de defectibus, quos notaverint, ipsos discrete admoncant; sed ut majori cum puritate & gratia ad tantum accedant Sacramentum, charitatis fervorem quotidie in se ipsis accurate studeant promovere, & unaquaque hebdomada ut minimum ter, & singulis diebus, si commode fieri potest, sacramentaliter confiteantur, & frequenter cum Confessario, a Præfide ad id specialiter deputato, Laici semel in hebdomada utroque Sacramento reficiantur.

§.16. Jesu Christi vita continua mortificatio semper fuit: ad cujus imitationem omnes in Seminario degentes summam curam, in se interne & externe mortificando, ponere continuo debere sciunt. Itaque quoad externam mortificationem omnibus feriis sextis & Sabbatis totius anni (feria autem sexta majoris hebdomadæ pane & aqua contenti) jejunabunt: Qualibet feriæ quarta & sexta, totoque Adventus & Quadragesimæ tempore, feria etiam secunda, post Rosarium in Sacello congregati, carnem flagellis macerabunt, nisi aliquibus in solemnitatibus, aut alia iusta de causa id in aliud Præfides commutaverit: de consilio tamen proprii Directoris, congruum erit, alias pro cujusque viribus mortificationes exercere.

De Solitudine, & clausura servanda.

De Missa quotidie a Sacerdotibus celebranda.

De Ritibus admissim servandis.

Deque Sacramentali Confessione.

De Jejunis exterius operibus mortificationis.

§.17. Tempore vero Missionum Operariorum Directores ministeriorum fatigationes cum ipsorum viribus appendent: & si incompatibiles, aut valde difficiles prædictas mortificationes in se vel in aliis esse repererint, eas, aut aliquam ex iis dispensare cum debito consilio valebunt, ut ita Operarii vires, quas in dispensatis mortificationibus impendere debebant, in proximiorum salutem, avidius insumere valeant.

§.18. Quoad internam mortificationem nostrarum omnium passionum, sensuum, potentiarumque frenatio, summopere est servanda, eorum operationes & delectationes, nedum illicitas & periculosas, verum etiam & inutiles depellendo, atque rationi, & divinæ voluntati totaliter subjiciendo. Quam necessaria nobis, qui Jesum imitari contendimus, sit ista mortificatio, ipse expressit, dicens: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me*: Et Apostolus, dum ait: *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris*.

§.19. Jesu, qui cum Doctoribus in Templo, & cum Discipulis sæpe disseruit, exemplum sectando, Operarii primo cujusque hebdomadæ feriato die ab hora secunda & dimidia post meridiem usque ad tertiam & duos quadrantes super materia, octo ante dies assignata a Præfide, tum de morali tum de mystica Theologia conferentias habebunt, ad quas omnes Sacerdotes & Ecclesiastici, tam qui ad tempus in Seminariis pro eorum instructione commorantur, quam qui, in domibus suis viventes, pro eadem instructione Seminaria frequentant, intervenire possint; in omnibus tamen modestia intentione pura, servetur non disputandi livore, sed scopum veritatis inveniendi, ut verior uniformiorque imbibatur doctrina tam moralis, in Confessionibus audiendis sine relaxatione observanda, quam mystica, in animarum directione omnino secunda tenenda. Singulis pariter in hebdomadis feria sexta ab eadem hora, secunda cum dimidia usque ad tertiam soli Operarii congregabuntur, ut inter se de iis omnibus conferant, quæ remedio indigere existimant, ut provideatur, quicquid ad Seminarii regimen utilius appareat, & ad Constitutionum rigidiorum observantiam, humilitatemque in omnibus fovendam; quod ut utilius obtineri possit, licitum unicuique sit, & præcipue Correctori supra destinato, summa cum modestia, discretionem, & claritate, aperire in genere lapsus, quos remedio indigere agnoverint. Et Præfides circa omnia, quæ tractata fuerint & exposita, suam brevem hortationem faciet, ut quæ decreta fuerint, accurate serventur. Præfatusque Corrector memor sit sui officii, ut debita cum charitate, discretionem, & modestia, tempore opportuno secreto de defectibus, quos observaverit, fratres suos moneat.

§.20. Christi Domini, qui talari semper tunica incedebat indutus, in itineribus & cubiculis talarem semper deferant vestem, nihil sericum habentem, sed omni ex parte honestam,

Hæc vero dispensari posse tempore Missionum.

De interiori mortificatione.

Luc. IX. 23.

2. Cor. II. 10.

De Conferentiis spiritualibus.

Corrector Seminarium utilitatem respiciens.

De Vestis Talari, cujusque materia.

nestam, & Ecclesie statuti, & secularibus Sacerdotibus, moderatius viventibus, prorsus conformem. Fratres vero laici breviori utantur indumento.

§.21. Christum Dominum, qui exemplum temperantiae semper fuit, quoad fieri possit, imitando, omnes in Seminario viventes temperantiam accurate custodient, ac potum tamquam medelam suo tempore sument, solita qualitate & quantitate contenti, octo videlicet unciarum arietinae carnis pondo, cum sillis & oleribus juxta temporum varietatem pro meridiana comestione, & sex pro nocturna horis debitis, pro temporum diversitate assignandis. Diebus autem juniorum tria calida in prandium fercula ministrantur, & in hoc aliquid addere seu commutare aliqua de causa, cujusdam puta solemnitatis, aut necessitatis, Praeses valebit: habituali autem aegritudine laborantes, ni imbecillitas obfuerit, jejunii custodiant formam, & vespertinam, ut jejunantes fumant refectiuculam; in quantitate tamen, ciborumque condimento omnino fervetur aequalitas. Quamlibet ante comestionem fiat mensa benedictio, & postea gratiarum actio; confestimque, B.M. Virginis Canticum alternatim dicentes, Ecclesiam petant, in qua genuflexi Antiphonam *Salve Regina* cum versu & oratione Virginis recitantes gratiarum actioni finem imponent, & ad locum recreationis se conferent. Cum infirmis autem Minister, ad eorum assistentiam supra destinatus, tamquam mater cum filiis se gerat, curam ita de illis habendo, ut nedum nihil ex necessarii illis desit, verum etiam nec quidquam, quod ad eorum solatium proficere possit.

§.22. Christus Dominus, qui Coeli & Terrae habebat imperium, pauperrimam nihilominus vitam duxit; Quem operarii imitando spiritus paupertatem summa procurabunt diligentia; & licet rerum dominium, non amittant, ab administratione tamen, quantum possint, abstinere; quam Seminarium nunquam in se recipiat, nec aliud inquirat, quam illud, quod juxta statutum domus existimatum fuerit, unumquemque contribuere posse. Itaque eam plene suis Procuratoribus committere debeant, & reditus ita distribuere, & expendere curent, ut ex ipsis Ecclesiastici omnes sumere exemplum possint.

§.23. Jesus Christus Dominus Noster non tantum perfectissime illibatam servavit puritatem, sed ita in omnibus se gessit, ut neque inimicos ejus, qui tot illi falso calumnias impoferunt, minimam in eo notam legatur exprobari. Quem imitatione prosequendo in Seminario commorantes dum ministeria sua exercebant in quibus proximorum salutem incumbere debent, quidquid puritatem obumbrare possit, accurate fugere studebant; & insuper mulierum quantumvis honestarum, consortia vitabant: sensus & potentias ab hujusmodi obiectis enixe cohibebant: otium totaliter fugient: cibi potisque, maxime vini, temperantiam perfecte custodient: ac denique a Domino castitatem enixe deprecabuntur.

De victu, ejusque qualitate.

De paupertate spiritus.

De morum honestate.

§.24. Jesus, factus obediens usque ad mortem mortem autem Crucis, hujus magnae virtutis nobis reliquit exemplum, quod omnes his in Seminariis degentes adeo imitari curabunt, ut in omnibus, quantumvis difficilioribus rebus, voluntatis promptitudine, judicii quoque subjectione suis Superioribus, Jesum in ipsis considerando, magna ubique obediant alacritate.

§.25. Et primo Pontifici Maximo, universalis Ecclesiae Pastori, strictissimam profitebuntur obedientiam, & observantiam Apostolicarum Constitutionum & Conciliarium Decretorum, & signanter eorum, quae a Sacro Concilio Tridentino edita fuerunt ad morum, & Ecclesiasticorum disciplinae reformationem. Quae omnia solerter scire, promovere, & observare curabunt.

§.26. DD. Episcopis Dioecesium, in quibus Seminaria creata sint uti propriis Praelatis & Superioribus reverenter in omnibus obediunt; mox Praefidi Seminarii, eoque absente ejusdem Vicegerenti, quibus cum gaudio & perseverantia omnes pariter subijciuntur. Iis DD. Episcopis, quorum in Territoriis Operarii laboraverint, in spectantibus ad illorum ovium salutem sicut subditi obsequuntur; & unusquisque Directori deputato pro ministeriis, in quibus exercetur, pariter obsecundabit; ac tandem quique in attentioribus ad suae animae profectum, suo penitus Directori, quem habere omnes debent, obediunt.

§.27. Praeterquamquod tota Jesu Christi vita, passio, & mors, humilitatis & mansuetudinis est viva & efficax exhortatio, ipse propriis verbis nos docet dicens: *Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.* Quibus morantes in his Seminariis obtemperando, has suis in cordibus transcribere virtutes solite studebunt, ut requiem animabus suis inveniant: in injuriis, persecutionibus, contumeliis gaudere semper curabunt, ut sic veri Christi imitatores efficiantur, illud semper memoria retinentes: *Sed & gloriamur in tribulationibus.*

§.28. Jesus Christus, ab Incarnatione Divinam intuens, totisque viribus diligens Bonitatem, Divinum propagare honorem decrevit, arcana suae Divinitatis, atque Humanitatis verbo & exemplo hominibus ostendens, ipsique infinitos gratiae thesauros lucrificans, instituentisque Sacramenta, ut homines ea bene dispositi recipientes, vitam habeant, & abundantius habeant. Hujus charitatis praeclearo exemplo illuminati ac moti Seminariorum Alumno, a se ipsis, rebusque omnibus imperfectam affectionem arcentes, viribus omnibus appetitive & intensive Dominum Deum ob infinitam ejus bonitatem toto prosequuntur amore, zeloque Divini amoris & gloriae accensi, eum in proximos pro viribus propagare studebunt; tum sicut Christus dilexit nos, eos diligendo: tum ad perfectam eorum reformationem, utque omnes convertantur & vivant, verbo & exemplo iis persuadendo: tum ut eandem vitam frequenti ac digna Sacramentorum receptione augeant, & perpetuo conservent: atque ut etiam uberrima & copiosa auxilia

1. Phil. II. 7

De Obedientia.

Romano Pontifici & Conciliarum Decretis.

Episcopis Praefidi, Directori & Vicegerenti Praefanda.

De Mansuetudine.

Matth. II. 29

De amore erga Proximos curaque eos ad bonam frugem reduciendi.

a Domino ad hunc finem enixe deprecantur, eos exhortando: tum demum in Seminariis, exercitiis, & ministeriis ita se exercendo, ut omnibus prodesse possint, & ad omnes se extendant, summam in eo curam semper adhibendo, ut omnia a charitate proficiscantur, & cuncta fiant pro Dei gloria, illud in cordibus suis jugiter repetendo: *Soli Deo honor & gloria; Et illud: Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam.*

1. Timoth. 17.

De mutua charitate.

§.29. Ut autem Operariorum charitas praemineat, eorumque actiones dirigat, iidem accendere valeant ignem, quem Christus venit in terram mittere, hoc sese implere, sicut & Sancti Apostoli; curabunt, id a Deo suppliciter & lacrymosè implorando, necnon profunda veneratione, ardentique affectu considerando mutuum & infinitum amorem, quo Tres Divinae Personae sese invicem diligunt, pariterque eum amorem, cujus divitias non designatae sunt in homines effundere, ut tot ac tanta beneficia in eos collata testantur; Quod facientes Operarii, profecto optime cognoscent, qua charitate, quibusve medijs, etsi asperimur, sese in victimam pro proximorum salute tradere debeant; Idque ut in se & in proximis consequantur, devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, sub cujus protectione vivimus, nedum in cordibus suis, tamquam certissimum medium ad hoc & omnia bona consequenda, firmam perpetuo habeant; verum etiam eam in proximorum omnium corde inserere semper curabunt.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

§.30. Quod si omnes externos sic diligere debemus, & ut se mutuo diligant, tantam curam adhibere; quid de mutuo inter Operarios amore dicendum erit, verba hunc experimentia non suppetunt. Id tantum proferre liceat, quod omnes ita cor paratum habere debent, ut si aliquis infirmatur, ceteri infirmentur; adeo dicere unusquisque valeat: *Optabam ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis. Non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. In hoc cognoscimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere.*

Roman. IX. 3.

De Virtutibus Moralibus.

§.31. Omnes virtutes morales eminent in Christo Jesu: Quare cum hujusmodi Seminariorum scopus sit ejus imitatio, omnes in iis commorantes magnopere satagent, illas dicere a Divino Magistro; illas in cordibus suis altissime defigere: illas opportune & utiliter exercere: illas demum perficere, & custodire tanquam pretiosas margaritas; ut omnibus virtutibus suffulti & vestiti Operarii benigne aspicantur a Christo Jesu, eoque adjuvante, in proximis verbo & exemplo easdem facilius inserere possint.

De iis, quae pertinent ad Ecclesiasticorum instructionem.

§.32. Jesus ad Divinam Gloriam propagandam, mundumque convertendum & reformandum, quos Sacerdotio, atque Evangelicae praedicationis destinavit, ad suam scholam admisit, eos trium annorum spatio do-

ctrina & exemplo illuminans, atque orationis, virtutum, & mysteriorum, ad animarum salutem spectantium, praxim efficaciter iidem ostendens. Coeleste hoc exemplum sequens Seminarium, nedum Ecclesiasticos perpetuo in eo commorantes, sed etiam Sacerdotes & Ecclesiasticos ejus Dioecesis, in qua situm erit, & si locus adsit, aliarum etiam Dioecesium, qui, de D. Episcopi licentia & approbatione, de iis omnibus instrui in ipso velint, quae in eodem exercentur; si ornati existimentur qualitatibus illis, de quibus supra, omnino amplectetur, ac solertem habeat curam, ut in singulis ministeriis mox exprimentis omnes instituantur.

§.33. Itaque eorum Directori debita incumbet cura nedum de ipsorum profectu spirituali, verum etiam de eorum instructione in iis omnibus ministeriis, Sacerdotum omnium adeo propriis, ut in eis se omnes exercere deberent. Quo ad eorum profectum, curabunt, ut iidem quolibet die intersint mentali orationi per horam integram mane, & per tantumdem temporis vespere; Sacrae etiam & spirituali lectioni per dimidiam horam: insuper Missae celebrandae vel audiendae, ac B. M. V. Officio parvo (nisi ad majus teneantur) & ejusdem Rosario; necnon duplici conscientiae examini. Quoad eorum instructionem Director parem habeat curam, ut tribus diebus in hebdomada, mane una hora cum dimidia, conferentias de materiis moralibus, eas dirigendo, inter se habeant, quas fieri debeant declaratione unius ex propositionibus ab Ecclesia damnatis: itemque conferentias de materiis Mysticis duobus diebus vespere per horam, eaque concludent declaratione unius capituli Concilii Tridentini. Poteruntque etiam conferentias de morali & mystica doctrina, tenendis singulis secundis feriis ab Operariis Seminarii, assistere, quibus exercitiis non parum in utraque doctrina instruentur: una etiam die cujuslibet hebdomadae in cantu & caeremoniis per suum ad id destinatum Directorem exercitabuntur.

De Directoris officio.

§.34. Festis autem diebus recentis conferentiae, atque Officii parvi loco, Divinum, Officium omnes in unum collecti persolvent, & Conventuali Missae modulantes assistent; Poenitentiae, & juxta Directoris consilium, Eucharistiae Sacramenta, nisi in Sacerdotali gradu sint constituti, recipient & ex ipsis, qui ab eorum Directore fuerit assignatus, Christianam in Ecclesia doctrinam explicabit, ad quam simul cum concione, a Directore habenda, & aliquando ab aliquo ex ipsis Sacerdotibus, per duos aut tres quadrantes facienda, omnes attente assistere debent: jejunia, flagellationes, & silentium, sicut Operarii Seminarium servabunt.

De Exercitiis spiritualibus diebus festis complendis.

§.35. Quae dicta sunt de iis, qui ad tempus in Seminario conviventes instrui desiderant, observari pariter debent ab iis, qui foris in domibus suis viventes admissi sint, ut instrui similiter possint, & proportionem servata ab iis, qui jam bene instructi sint, & juvare Operarios in muneribus suis velint. At in fine cujuslibet anni (quod est tempus, quo

De Seminariorum moribus reddendis.

da Episcopo quotannis ratio.

in Seminario mansionem facere primi solent) de vocatione, progressu, indole, & talento uniuscujusque Seminaristae D. Episcopo fidelis ratio, si ab eo vel ab ipsis petatur, reddenda erit. Et ut praedicta omnia debitum fortiantur effectum, magnopere curabitur, ut Seminaristarum Director & Confessarius sint virtute, scientiis, zelo, & experientia insignes.

§.36. Christus Jesus, qui adultorum educationi adeo invigilavit, parvulorum immemor non fuit, immo eos ad se venire impediri aegre ferens: *Sinite*, inquit, *parvulos venire ad me, et ne prohibueritis eos*. Hoc igitur exemplar sectando, sicut & id quod de Seminaris a Sac. Tridentino Concilio stabilitum habemus, si accidat, ut aliquod puerorum Seminaristarum Ecclesiasticum Collegium, pro ejus cura, instructione, & eruditione his nostris Seminaris commendetur, illud ordinante Domino Episcopo admittere non recusetur, ut ita omnibus viis exempla sequentes Magistri nostri Jesu, animarum saluti, & Christianae disciplinae, itemque Ecclesiasticae incrementum modis omnibus curemus incrementum.

§.37. Jesus Christus, antequam incoaret suam praedicationem, in desertum se contulit, ibique quadraginta diebus immoratus fuit; adhucque praedicationis tempore frequenter cum Discipulis suis petere solebat solitaria loca; ipsique Discipuli ad Spiritum Sanctum recipiendum, & ad fructuosorem praedicationem decem diebus in coenaculo manserunt. Haec exemplaria sequentes Operarii ad exercitia spiritualia decem dierum ut minimum spatio semel quotannis, & unius diei singulis mensibus sese recipiant.

§.38. Spiritualia etiam decem dierum exercitia Seminaristis, de quibus supra, Operarii annuatim ministrabunt, postquam in Seminarium ingressi erunt, & similiter Ordinandis ante singula Ordinum collationis tempora (in quibus qui ad majores Ordines assumendi sunt in caeremoniis etiam horis commodis exercitabuntur) itemque Sacerdotibus tam sine cura quam cum cura animarum, tempore a Domino Episcopo assignandos, necnon iis Ecclesiasticis, quos D. Episcopus per particulares epistolas remittet, ita ut omnes Dioecesis Sacerdotes quolibet triennio semel saltem spiritualibus intersint exercitiis, prout D. Episcopus disposuerit, juxta ordinem & distributionem ab eo faciendam, eorum, qui anno quolibet exercitari debeant: Ac decem cuilibet cuiuscumque status personae extraordinaria poscenti exercitia, etiam pro opportunitate ministrabuntur, & omnes instruentur, ut suis in domibus singulis mensibus unam diem eidem dedecent exercitiis.

§.39. In praefatis exercitiis ministrandis illi ex Operariis exercitabuntur, qui ad id specialiter a Domino Episcopo deputati fuerint ex iis, qui a Praeside tanquam aptiores ei proponuntur. Hi octodecim habebunt conciones per unam horam, binas singulis diebus, quarum octo, quia ad instructionem praecipue tendunt, nuncupantur conferentiae, sed

Seminaria ad instructionem acceptanda. *Matth. XI. 14.*

De Exercitiis spiritualibus peragendis.

omnes decem & octo ad Status Ecclesiastici munia, reformationem, animarum suarum directionem, ac Jesu Christi imitationem spectabunt.

§.40. Spiritualibus exercitiis vacantes ad generalem praeparantur confessionem, & interim a Missae celebratione, si Sacerdotes sint, sese abstineant, conveniens erit. Orationi per duas saltem horas, lectione precedente (in iis minime computanda) quarum altera mane, altera vero vespere, uniti assistent: lectioni spirituali per tempus ipsis assignandum vacabunt; & Divinum Officium, ac Rosarium B. M. V. cum Litanis in Ecclesia mediocri voce recitabunt; duplici conscientiae examine quotidie sedulo exercebuntur; Silentium totis decem diebus servabunt, & ad Dei praesentiam maxime attendent: nonnullis praeterea diebus moderatae sicut mortificationes, quae omnia cum horarum distributione jam sunt ordinata.

De iis, quae pertinent ad proximorum omnium Salutem.

§.41. Jesus Christus iter faciebat per Civitates & Castella, praedicans, & evangelizans Regnum Dei, & Duodecim cum illo. Haec vestigia sequentes Operarii, de D. Episcopi licentia aliquot Sacerdotes ex iis, qui in Seminario fuerint educati, vel actu educentur, aut alios aptos, si oportuerit, secum ducentes, omnes populos, Castella, solitariaeque domos Dioecesis in Missionibus peragrabunt. Qui parvis in Oppidis bini manebunt, in majoribus omnes associabuntur; & ex vicinis locis, si opus fuerit, aptiores convocabunt Confessarios, ut ita omnes sani & infirmi majori cum libertate, & animi solatio, generalem confessionem explere valeant.

§.42. Christianam doctrinam suis in his Missionibus quotidie explicabunt: Fidei Mysteria, Sacramenta, Missae Sacrificium, Decalogi, & Sanctae Ecclesiae praecipua, ac modum Actus Fidei, Spei, & Charitatis eliciendi, dilucide declarabunt; & ea praecipue, quae ad salutem sunt necessaria necessitate medii, multoties breviter iterabunt: singulis item diebus Apostolica simplicitate, & facili methodo populis praedicabunt, quae Christus Dominus praedicabat, ut peccatores ad poenitentiam moveret, ac vitam ipsius, ejusque passionem & mortem in concionibus non semel inculcabunt, ac meditationem horum Mysteriorum doctrinaeque Evangelicae praxim, enixe persuadebunt; Obligationesque parentum erga filios circa eorum educationem, & filiorum erga parentes quoad illorum obedientiam, frequenter declarabunt; atque omnia caetera, quae movere ad poenitentiam ac mutationem vitae possunt, in suis concionibus, exemplis, & similitudinibus ignito spiritu insinuabunt.

§.43. Et quia de eo ab ipso Christo Domino satis edocti sumus, quod maxime ostenditur ex neglecto in suis Templis Divini Numinis cultu, ut ostendit, quando de Templo egressus & vendentes ejecit; quum nostris tem-

In vicinis Castellis audienda Generales Confessiones.

Primaque Religionis, ac Fidei tradenda rudimenta.

Curandaeque Ecclesiarum veneratio.

Matth. X. 22.

De modo claudendi Missiones.

1. Corinth. X. 31.

De audiendis Sacramentalibus Confessionibus &c.

temporibus experiamur, quot irreverentiis multo majoribus Ecclesia, ubi ipsum Christum Dominum praesentem habemus, afficiantur: Operarii unum diem in qualibet Missionem assignabunt ad ponderandum, quantum Deus ex hoc laeditur, & mala, quae populis inde obveniunt, & quanto majora timere jure debent, nisi emendentur.

§.44. Et quoniam praecipuus Missionum fructus in perseverantia consistit, dicente Domino: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit*; Missionem suam concludent ad hanc perseverantiam fideles exhortando, quam ut consequi a Deo possint, frequentiam Sacramentorum, Deiparae Virginis devotionem, S. Joseph, S. Michaelis Archangeli, Angeli Custodis, & aliorum Sanctorum, & etiam Animarum purgantium, tanquam tutissimum medium ad eam consequendam, efficaciter persuadebunt; necnon quotidianam Missae Sacrificio assiduitatem debita cum devotione. Alias etiam regulas quotidie observandas illis ministrabunt: Pro Indulgentiis enim consequendis, illis etiam, quas ignorant, & quae operibus, seu orationibus, in quibus se exercent, sunt annexae, ne ipsas ex ignorantia vel negligentia amittant, populis persuadebunt, ut mane saltem singulis diebus generale intentionem concipiant eas omnes lucrandi, quamquam ignotae illis sint; & etiam opera, quibus annexae sunt, applicandi juxta intentionem Romanorum Pontificum, vel Episcoporum, qui eas concesserunt, quam intentionem si quotidie repetant, eas consequentur: Similiter ne pauperes perdant, ut communiter accidit, meritum laborum suorum, tam eorum, quos ratione paupertatis, vel alio ex titulo, seu occasione patiuntur, quam eorum, quos pro alimentis quaerendis in terrae cultura, in officiis & exercitiis continuo sustinent, illos de eo instruent, ut singulis diebus multoties, vel saltem mane, ea omnia cum sanctis suis operibus Deo pro ejus amore & gloria, & pro satisfactione suorum peccatorum offerant: Idemque consilium dare fidelibus omnibus in cunctis sermonibus non praetermittant, illud Apostoli repetendo: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*; & illud: *Omnia vestra in charitate fiant*.

§.45. Ab ortu diei usque ad meridiem (dempto tempore, ad Missae Sacrificium, & quatuor minorum horarum Divini Officii recitationem necessario) Sacramentales pro viribus confessiones excipient, poenitentes veluti Dei imagines, Jesu Christi sanguine redemptos, respicientes, & ad generalem confessionem, peccatorumque radices aperiendas leniter & charitative disponent, & juvabunt, & praeter satisfactorias poenitentias, pro poenitentium captu, & necessitate, medicinales etiam adhibebunt; & in oratione mentali eos, quos paratos invenerint, etiam instruent, maximeque eam omnibus commendabunt; & debitum modum vocalis exercendae, ne fructum ejus perdant, edocebunt; unicuique pro suo captu & statu recte in posterum vivendi formam tradent: an in Christiana Doctrina sint bene instructi pro qualitate consentium

semper explorabunt, & ob ejus imperitiam aliamve causam indispotit abolutionem differant.

§.46. Populorum discordias conciliare, litesque componere, vel ad arbitros Judices reducere sedulo studebunt; at ex Operariis nemo fiat litium arbiter, Christi verborum memor: *Quis me constituit Judicem inter vos?* Praeterea scholam Christi, nempe Congregationem (ex qua uberes fructus ab iis colliguntur, qui eam frequentant) in populosis locis, ubi nondum fundata fuerit, fundari curabunt; & Parochis persuadebunt, ut qualibet in Parochia Rosarium B. M. V. recitandum stabiliant, & si fieri possit pro qualitate locorum, oratio mentalis per horae dimidium fiat. Si quae autem sint Parochiae, in quibus doctrinae Christianae, & S. Evangelii declarationem juxta Sac. Conc. Trident. decreta, omitti forte invenerint, charitative & discrete Parochum admoneant, ut tanti muneris non sit immemor. Rectores quoque, & Primarios populorum accurate, sed summa cum discretionem & dexteritate hortabuntur, ut scandalis ab origine extinguendis invigilent, bonisque operibus stabilitis perficiendis ipsimet populo praere studeant.

§.47. Operarii unoquoque in Oppido tanto temporis spatio consistant, quantum ad oppidanorum instructionem, confessiones audiendas, & omnia necessaria explenda necessarium esse cognoverint: & Communionem generali praesta, semotaque omni visitatione, praeterquam infirmorum, alio se conferent. Nihil temporale praeter necessarium ad communem frugalemque victum, etiam si sponte oblatum, accipient; nec precibus acquiescentes ultra necessarium tempus in Oppido commorentur, memores Christum simili occasione respondisse: *Alis civitatibus oportet me evangelizare Regnum Dei, quia ideo missus sum*.

§.48. Jesus Christus Judaeam & ejus finitima primum lustravit verbo & exemplo; sed quum ejus charitas ad omnes extenderetur, dixit Apostolis: *Euntes in Mundum universum, predicate Evangelium omni Creaturae*. Quare in Mundum peragrantes fundaverunt Ecclesias, suosque in illis Rectores constituerunt, quorum adjutorio regiones secundariae, & in viam salutis aeternae dirigi melius possent. Sacris igitur his vestigiis inhaerentes Operarii primum secundare studebunt exercitiis, Missionibus, Clericorumque formatione & directione propriam Dioecesim & Territoria finitima; sed sine eorum praesidio de D. Episcopi licentia alias quoque Dioeceses, praesertim si a DD. Episcopis sint vocati, perlustrabunt, spiritualia decem dierum exercitia ministrando omnibus Sacerdotibus cum cura & sine cura animarum in qualibet regione aliquo in Conventu, seu Sacello, vel in alio ipsius Territorii loco, ab ipsis DD. Episcopis assignando, ad quem suos convocaverint Sacerdotes: finitumque decem Exercitiorum diebus, in loco, ab eisdem describendo, Missionem incipient, & prosequentur, nisi ab eadem incipi DD. Episcopis melius visum fuerit, servatis semper omnibus, quae supra

Luc. XII. 14.

De aliis piis operibus.

De mora in Oppidis.

Luc. IV. 46.

De Exercitiis, & Missionibus etiam in aliis Dioecibus. *Matth. XVI. 15.*

dicta sunt, ut ita transeant de regione in regionem.

De novis Fundationibus

§.49. Ut autem omnia supradicta magis propagentur, si nova Seminarium stabiliantur, per quae Dei gloria, disciplina Ecclesiastica, & animarum profectus amplifietur, id apprime animadvertetur juvante Domino, ut in unumquodque Seminarium competens Operariorum numerus admittatur. Itaque de D. Episcopi licentia ad novas Seminariorum fundationes, si ab aliis DD. Episcopis requirantur, tot mittendi erunt, quot fuerint necessarii, dummodo in proprio Seminario sufficiens Operariorum numerus remaneat; quum ratio, charitas, zelusque animarum exigant, ut Seminarium omnia, quamvis inter se quoad gubernium separata, sibi invicem auxilientur, quò possint ad Dioeceses omnes extendi. Fundatores autem, ad novum Seminarium transeuntes, hujus Regulas, & munia ad praxim redigere curabunt; & exinde quodcumque necessitas postulaverit, vel opportunitas sese obtulerit, vel proprii Superioris preceptum accesserit, ad suum Seminarium tamquam ad propriam domum redeant, necesse erit.

Alia munia per Operarios abunda.

§.50. Ut autem plura in unum colligantur, Operariorum muneris erit, ad omnia suae vocationi consentanea, a D. Episcopo ordinanda, charitatem extendere, cujusmodi sunt: Clericos correctione indigentes ad Seminarium missos benigne & fraterne suscipere ac dirigere: ad subveniendum alicujus Populi seu familiae necessitati speciali solerter accurrere: tempore visitationis Dioecesis D. Episcopum sociare, vel ei praere docendo, praedicando, & confessiones audiendo.

Quod haec Constitutio- nes obligent eius ullum peccatum.

§.51. Caeterum, tametsi in his Constitutionibus totum dictorum Seminariorum institutum, ejusque declaratio & observantia, concludatur, eaque omnia a Seminaris omnibus sub iisdem regulis fundatis summopere optetur adimpleri; tamen quia multa in iis continentur, quae non omnia in omnibus aequè fieri poterunt, praesertim in principio alicujus fundationis, quando tot non adsunt Operarii, quot sunt necessarii ad ea penitus exequenda: & quia etiam nonnulla in iis continentur, quae initio ardua videri possunt; ideo adimendi causa animi anxietates, ac peccandi pericula, declaratur, quod haec constitutiones obligent citra ullum peccatum. Praesens vero maximam adhibeat curam, ut quaecumque per Operarios, qui in Seminario sunt, exerceri possunt, ad usum observentur; qui etiam tenentur contravenientes corrigere, & contumaces ad Seminarium deferre.

§.52. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, experientia docuerit, praefata Statuta, Constitutiones, & Regulas, ad promovendum Divinam gloriam, Christi imitationem, disciplinamque Ecclesiasticam hujusmodi, & spirituale animarum progressum maxime juvare; eaque ratione ab Episcopis, in quorum Dioecibus supradicta Seminarium instituta reperiuntur, approbata jam fuerint, ut praefertur; quia vero salubri eorumdem Seminariorum directioni, & in eis pro tempore degentium paci & tranquillita-

ti, necnon praemissorum firmiori sustentatione, & exactiori observantiae plurimum conferre possent, si illa Apostolica confirmationis nostrae munimine roborarentur, ac ab omnibus & singulis in eisdem Seminaris tam fundatis & erectis, quam deinceps fundandis & erigendis, nunc & pro tempore degentibus, inviolabiliter observari debere, per Nos decerneretur; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra, indulgere benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolutas, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti Filii Nostri Ludovici ipsius S.R.E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad hoc negotium examinandum ab eisdem Cardinalibus deputati, votum perpenderunt, consilio, praesertim Statuta, Constitutiones, & Regulas auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervernerint, supplemus: salva tamen in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Constitutiones hujusmodi confirmantur.

§.53. Decernentes, easdem praesentes literas, ac praesertim Statuta, Constitutiones, & Regulas semper firma, valida, & efficacia existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.54. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice, dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§.55. Volumus autem, ut earumdem praesentium

sentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Novembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Oliverio L. Arch. Thebarum.

L.

Die 14. Januarii An. Dom. 1731. Fon. II.

Tres Eremi Ordinis Fratrum Servorum, B. M. V. pro tempore existentium Provinciae Romanae Provincialium jurisdictioni subijciuntur, etiam quoad visitationem per eosdem Provinciales in dictis Eremitis annis singulis peragendam.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Quam utile Regulari disciplinae sit, ut conventus singuli a Superioribus saepius visitentur.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatae Mariae Virginis, quod ipse occasione, qua per sexennium munere Prioris Generalis dicti Ordinis perfunctus est, & adhuc de praesenti fungitur, longeva experientia comperit, nihil esse utilius, ac magis proficuum ad promovendam observantiam & disciplinam Regularium, quam si Superiores erga subditorum Regularium mores, eorumque vitae rationem, ac in ordine ad instituendam utiliter rectam oeconomiam rerum familiarium, ac bonorum administrationem assiduum adhibeant diligentiam, Domusque Regulares frequenter visitent, juxta praescriptum Constitutionum ipsius Ordinis, per quas sub Cap. 32. de visitationibus expresse demandatur pro tempore existentibus Prioribus Generalibus, ut una vice saltem in sexennio eorum regimini singulos totius Ordinis conventus: Prioribus vero Provincialibus quolibet anno singulos conventus earum respective Provinciarum visitare debeant; a qua quidem salubri sanctione licet non eximantur etiam Eremitae ejusdem Ordinis, qui de illius corpore existunt, imo eidem obnoxii esse noscantur, ex quo in eorum peculiaribus Statutis sub Cap. 58. demptis in illis specialiter ordinatis, expresse praecipitur, ut reliquae omnes ejusmodi Ordinis Constitutiones inviolabiliter observentur: excepta tamen Eremita Montis Senarii, quae ad instar aliorum conventuum quolibet anno a Priore Provinciali Etruriae, & quolibet sexennio a Priore Generali haecenus visitari consuevit; in aliis vero tribus Eremitis visitatio nunquam peracta fuit, in quibus proinde minus forsitan viget observantia, oeconomicumque gubernium utilius constabili possit.

Ex Constit. Ordinis FF. Servorum B. M. V. in iisdem di. visitationem a Priore Generali semel saltem in sexennio, singulis annis a Prioribus Provincialibus faciendam.

In tribus tamen Eremitis Ordinis ejusdem peracta cum novum fuerit;

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, dictus Petrus Maria Generalis dictam visitationem in praedictis tribus Eremitis, scilicet Eremita Sancti Georgii in Lunigiana a praedicto Priore Provinciali Etruriae, & in Eremitis Beatae Mariae Virginis Loci Ciboriae, ac Sancti Bonaventurae Monterani a Priore Provinciali Provinciae Romanae faciendam eodem prorsus modo, qui in Eremita Montis Senarii, etiam in judicando, servari solet, inducere summopere desideret; idque propria auctoritate statuere minime audeat, quamvis in vim praedictarum Constitutionum ea se uti posse existimet, veritus, ne praetextu inobservantiae & contrariae consuetudinis Eremitae praedictorum Locorum visitationi, & jurisdictioni sese subicere renuant; Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutas, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps tres Eremitae praedictae, scilicet Sancti Georgii in Lunigiana Etruriae, & Beatae Mariae Virginis Loci Ciboriae, ac Sancti Bonaventurae Monterani, pro tempore existentium Provinciae Romanae Provincialium respective Priorum Provincialium jurisdictioni subijci, & ab eisdem singulis annis visitari omnino debeant; ita ut eisdem Provinciales eandem habeant & exercent jurisdictionem, etiam in judicando, quam habet & exercet praedictus Provincialis in Eremita Montis Senarii hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus & mandamus.

(Quae sint Eremitae, de quibus questio.)

Priori Provinciali Prov. Romanae subijciuntur, a quo singulis annis debeant visitari.

Clausula.

§.2. Decernentes pariter, praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Eremitarum praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

D d 2

Datum